

IN MEMORIAM

Publicul ascultă fascinat minunatele stanțe ale *Cid*-ului... Interpretează Tony Bulandra !.. Ultimul vers se frînge sub ropotul de aplauze... Era prinosul postum pe care cei adunați în sala Teatrului Municipal în seara de 23 martie îl aduceau actorului ce ne-a părăsit acum 16 ani — lui Tony Bulandra.

Vocea lui, așa cum ne-a păstrat-o înregistrarea, imaginile înfățișându-l în ipostazele variate ale rolurilor pe care le-a creat, dar mai ales evocarea emoționantă făcută de tovarășii de breaslă și de generație, l-au readus parcă pe Tony Bulandra în mijlocul celor ce-i cinsteau memoria. Pentru cei ce l-au văzut jucînd, sau l-au cunoscut direct, „Seara Tony Bulandra“ a însemnat un prilej de reîmprospătare a amintirilor, o impresionantă reîntîlnire cu un prieten, un tovarăș, un partener. Pentru cei ce n-au avut fericirea de a-l vedea jucînd pe marele actor, seara aceasta a însemnat o prețioasă cunoștință cu unul dintre oamenii de teatru ce și-au dăruit cu modestie și patimă întreaga viață progresului artei noastre teatrale.

Luările de cuvînt — artiștii poporului G. Storin, George Vraca, Lucia Sturdza-Bulandra, maestrul emerit al artei Al. Finți, scriitorul Ion Marin Sadoveanu și criticul Vicu Mîndra — au reușit să reînvie din cioburile amintirii, drumul vieții și creației lui Tony Bulandra. Drumul acesta l-am urmărit de la anii studenției în patrie și apoi la Paris, pînă la lungile turnee întreprinse în condiții mizerabile de-a lungul țării, de la primele succese înregistrate sub îndrumarea lui Davila (la Teatrul Național și în Compania Davila) pînă la marile realizări: Hamlet, Othello, *Cid*-ul, Cyrano sau Baronul din *Azîlul de noapte*. Deopotrivă vorbitorii s-au străduit să arate locul ocupat în

ansamblul fenomenului nostru teatral, de actorul Tony Bulandra, să sublinieze caracterul novator al artei sale, să arate în ce măsură unele din datele creației sale anticipau ulterioara dezvoltare a teatrului nostru.

Omagiul adus memoriei lui Tony Bulandra înseamnă un nou act de respect față de tradițiile noastre teatrale cele mai valoroase, față de oamenii ce prin munca lor au ajutat teatrul nostru să meargă înainte.

B. T. Rîpeanu

AMĂNUNTE NEESENȚIALE, DAR SUPĂRĂTOARE

Nu este pentru prima oară cînd programele de sală — aceste prețioase auxiliare ale spectatorului de teatru — formează obiectul însemnărilor noastre. Am relevat la timpul oportun — cu exemplificări concrete — modul în care secretariatele literare ale teatrelor, cărora le revine sarcina de a redacta și de a supraveghea tipărirea acestor programe, își fac datoria.

Preocuparea de a prezenta într-un aspect grafic cit mai atrăgător programe cuprinzînd un substanțial material informativ în legătură cu piesa, cu autorul ei, cu interpreții, regia, scenografia ș.a., s-a făcut vădită la majoritatea teatrelor din întreaga țară. Și chiar dacă au existat și mai există încă unele lipsuri de conținut, acestea nu pot umbri bunele intenții și strădaniile secretariatelor literare.

Depart de noi gîndul de a încerca acum o recenzie a programelor de sală — o vom face probabil cu un alt prilej. Deocamdată, vrem să stăruim asupra unei neglijențe supărătoare care — din păcate — stăruie în unele programe de sală. Este vorba în special de programele pieselor ale căror distribuții există pentru unul sau mai multe roluri, una sau mai multe dubluri. De obicei, pentru a se evita confuziile, numele interpreților care nu joacă, în seara respectivă, sînt șterse cu creionul și astfel, spectatorul este lămurit. Numai că această operație este lăsată pe